

22. december 1981

Vedrørende indførelse af toldoplæg

Den 9. november d.å. skrev Grosserer-Societetet til ministeriet i anledning af, at man af indholdet af statsministerens åbningstale havde erfaret, at handelstoldgodtgørelsesordningen skulle bortfalde med udgangen af 1982 og erstattes af en toldoplægsordning. Grosserer-Societetet fandt det meget skuffende at skulle erfare meddelelsen om handelstoldgodtgørelsens bortfald gennem statsministerens åbningstale, navnlig på baggrund af at man år forinden havde drøftet hele problematikken vedrørende handelstoldgodtgørelsen i Toldforhandlingsudvalget, hvor man var bekendt med, at denne ordning måtte være af midlertidig karakter som følge af vort EF-medlemskab. På de møder, der blev tilrettelagt vedrørende problemerne med handelstoldgodtgørelsesordningen, var der et udmærket samarbejde, hvor erhvervsorganisationer og myndigheder var enige om at bevare handelstoldgodtgørelsesordningen så længe som muligt. Man drøftede også på disse møder andre muligheder til afløsning af selve handelstoldgodtgørelsesordningen. Konklusionen var, at man skulle afvente udviklingen og det tidspunkt, hvor EF ville lægge så meget pres på Danmark, at man var nødsaget til at forlade handelstoldgodtgørelsesordningen.

Efter vor henvendelse til Ministeriet for skatter og afgifter drøftede Grosserer-Societetet på et møde mandag den 16. november problemerne vedrørende indførelsen af toldoplæg, efter at man få dage forud havde modtaget ministeriets oplæg til en lovændring indeholdende indførelsen af toldoplæg.

Hele spørgsmålet efter handelstoldgodtgørelsens bortfald burde efter vor opfattelse give anledning til en reel nyvurdering ikke alene på grund af afmatningen i økonomisk henseende for erhvervslivet og nedgangen i beskæftigelsen men i særdeleshed med udgangspunkt i et overordnet sigte med hensyn til at skabe en gunstig udgangsposition, for

så vidt angår Danmarks konkurrenceforhold i forhold til de øvrige EF-lande og en ligestilling med de britiske toldoplægsregler.

Udgangspunktet i forslaget fra ministeriet må anses for alt for snævert i flere forskellige henseender og som værende yderst ugunstigt for de mange mindre eksporterende virksomheder, som udgør et væsentligt fundament i dansk erhvervsliv til gavn for den danske betalingsbalance. Vi må derfor over for ministeriet insistere på en langt videre adgang til oprettelse af toldoplæg. Den spærregrænse, der er nævnt i § 108 a, stk. 5, er under alle omstændigheder uhensigtsmæssig og stærkt diskriminerende navnlig i relation til de virksomheder, der konkurrerer med andre EF-lande, og som kun har import fra EF-lande.

Disse synspunkter, finder vi, støttes af, at EF klart har tilkendegivet intentioner om i løbet af ganske få år at gennemføre principper om oprettelse af toldoplæg, hvorefter adgangen liberaliseres betydeligt, og hvor der også er tale om et ikke afgrænset vareområde.

Det vil derfor være helt naturligt, navnlig for et land som Danmark, der i større udstrækning end de fleste øvrige EF-lande er afhængigt af udenrigshandel, at benytte lejligheden til at stille danske virksomheder gunstigere i de to år, der er tale om, inden EF gennemfører sine principper, og derved styrke dansk konkurrenceevne.

Med baggrund i ovenstående foreslår Grosserer-Societetet derfor en toldoplægsordning, hvor alle importvarer kan oplægges på toldoplæg, uanset om de kan fritages for told eller ej.

Herudover foreslås, at de nævnte varer udover at være fritaget for told også fritages for merværdiafgift.

Desuden må en toldoplægsordning være opnåelig for enhver virksomhed uanset stør-